

Soknediakon Jan Hananger, Lyngdal og generalsekretær Lucien Accad, Bibelselskapet i Beirut:

Ja, Gud er nær i menneskers smerte!



Samlet i bønn for menneskers smerte i strategikonferansens avslutningsgudstjeneste, fra høyre Maja Osberg, Oslo, Winnie Ho, Hong Kong, Jindriska Krpalkova, Praha, Ana Valter, Litauen, Wolfram Kistner, Sør-Afrika, Renata Bareikiene, Litauen, Sigita Lapina, Latvia, Ligita Komarovska, Latvia og Vinnay Samuel, India. Liturg var Erling Pettersen.

Avstanden fra den fredelige og kristelige bygda Lyngdal til kulenes og bomberegnetts Beirut er dramatisk. Men enkeltmenneskers lidelse knytter dem sammen. Guds nærvær i lidelsen oppleves begge steder.

Ungdommer på kidnappingstokt glemmer sitt oppdrag og ber bibelmisjonær Lucien Accad om Bibler og Bibeldeler på hans livsfarlige ferd gjennom den terrorherjede byen Beirut. I Lyngdal når et stille, men desperat rop kirken. Diakon Jan Hananger møter lidelsen hos familier i oppløsning, kriminelle ungdomsmiljø og deres offer og pårørende.

Strategikonferanse

Drøyt 300 deltagere hadde takket ja til Diakonhjemmets invitasjon om å tenke en ny strategi for norske menigheter. Kontakt med nye diakonale strømninger internasjonalt skulle gi perspektiv og kraft. Lucien Accad

var sammen med Vinay Samuel, India, representanter for den diakonale og sosiale oppvåkning i Lausannebevegelsen. Også Afrika og Øst-Europa var representert. Mennesker i nød og smerte, grupper som er skjøvet ut i ensomhet, bort fra fellesskapet, ble stående sentralt i konferansen. Målet var å tegne bilder av en menighet som ikke bare forkynner, men lever ut evangeliet.

Diakonal livsstil

- Vi er blitt spesialister i å stå på talerstoler og forkynne omsorg og kjærlighet, sa Jan Hananger da han sammen med Accad, Vinnie Ho fra Hong Kong og kvinner fra Balticum,

vitnet om «Guds nærvær i menneskers smerte».

- Samtidig opplever mennesker i lokalmiljøene, som virkelig trenger denne omsorg, kristne i kommunal forvaltning som bremseklosser i deres eget liv, sa Jan Hananger. Han minnet om at vi ikke må lukke øynene for nøden i vårt eget samfunn.

- Vi trenger virkelig meir himmel og meir jord i våre menigheter. Mennesker med himmel over livet og en livsstil som spør: «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?»

- Jeg er stolt av å kunne representere en menighet med så mye tankekraft og praktisk handling for diakonien, sa Hananger og pekte på de konkrete mulighetene enhver menighet har.

Ny internasjonal strøm på tvers av vante teologiske skiller

Slik denne konferansen var lagt opp,



Forsker Kjell Nordstokke ønsket en ny teologisk bevisstgjøring og diakon Trond Staffga konkrete strategiske anvisninger. I en oppsummerende panel-samtale ble det gjort forsøk på å skisse en ny strategi for norske menigheter.

ga den et sterkt signal om en ny internasjonal strøm på tvers av tilvante teologiske skiller. En prest i India, en annen på Filippinene, en tredje i Sør-Afrika, og vi kunne funnet dem i Sør-Amerika slik vi fikk dem fra Øst-Europa. De snakket alle samme språk slik generalsekretæren i Det Lutherske Verdensforbund, Gunnar Stålsett også gjorde det.

Evangeliet om Guds Rike er ikke budskapet om en takkemessig tilslutning til en ideologi. Det er ord om en ny virkelighet basert på Jesu Kristi forsonende verk. Guds rikes medarbeidere er mennesker i forsoningens tjeneste. Og kirken er en tjenende kirke hvis lemmer ikke bare bekjenner sine individuelle større eller mindre feiltrinn, men ber Herren forbarme seg fordi man har sluttet fred med uretten og det kollektive syndeforderv i det samfunn vi er en del av.

Diakonal vekking i Tsjekkoslovakia

- Vi ber om hjelp til å utvikle en diakonal praksis i vår kirke i Tsjekkoslovakia, sa Jindriska Krpalkova fra Praha.

- I det frihetssjokk vi fortsatt er midt oppe i, er vi avhengig av støtte utenfra. Det har vært et savn at vi som kristen menighet ikke har hatt anledning til å drive diakonalt arbeid. Lengselen mot å kunne få leve ut evangeliet til

medmennesker er avløst av nye muligheter og store behov i et samfunn som trenger oss desperat.

Jindriska Krpalkova har full tillit hos kirkeledelsen, men står like fullt litt isolert i sin funksjon som pådriver innad i kirken. Men det er skapt en diakonal bevegelse som arbeider med konkrete planer og tiltak. Nå ønsker de kontakt for utdanning av medarbeidere og videre utvikling av diakonien.

Menigheten mot år 2000

I en fremtidsstudie av den norske kirke ble de eldste eldre, psykisk utviklingshemmede, arbeidsløse og innvandrere levet få sjanser. Sosiologiene Gunnar Stave og Olaf Aagedal, som tegnet bilder av menigheter i år 2000, konstaterte bare at disse gruppene hadde falt utenfor kirkelivet på 90-tallet.

Gudstjenester som samlet fulle hus med folk fra alle aldersgrupper i stor-byen. At kirken gjør seg sterkt gjeldende i bybildet med kafékirker, arrangement i parker og oppsøkende arbeid på gaten. Og prester som leder protestdemonstrasjoner mot trafikk og miljødeleggelse, var noen av fremtidsbildene.

På en tankevekkende måte så de tilbake til 1990 og mulige konsekvenser om en hadde handlet annerledes etter strategikonferansen.

Ned fra fjellet

- Det var fristende for Peter og disiplene å slå seg til på forklarelsens berg. Det uforstyrrede samværet med den forklarende Jesus Kristus burde vare ved. Dr. Wolfram Kistner fra Sør-Afrika advarte mot Peters fristelse og oppfordret til å følge Jesus ned fra fjellet til møtet med den utstøtte månesyke gutten.

- Lytt til den forståelsen av evangeliet de undertrykte har. De «marginaliserte» grupper er de som forstår evangeliet best. Bedre enn dem som uforstyrret nyter fjellivet på forklarelsens berg.

Kistner viste til at da Jesus gikk ned fra fjellet var det for å møte de kosmiske krefter som bare kunne temmes med bønn og faste. Også ved Jesu korsdød deltok hele skapningen, tempelforhenget revnet og solen ble formørket.

- Hele skapningen deltok i den frigjøring som Jesus ville, da han gikk ned fra fjellet. En hver side av vårt liv er med. Særlig det menneskelig samfunn, sa Kistner, som i kirken så en tjeneste - ministry - fra bunnen og opp, i kampen for rettferdighet for dem som ingen retter har.

- Vi kan ikke motta Guds tilgivelse helt uten vilkår - uten å kjempe for de mennesker som mangler mulighet til å oppløfte sin røst, hevdet teologen fra Det Sør-Afrikanske kirkeråd.